

ror på en unøjagtighed, at bestemmelsen ikke blev overført til fiskeriloven, da denne i 1998/1999 blev vedtaget til afløsning af en række hidtil gældende fiskerilove.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der kan være vandløbsregulativer, der forbyder anvendelse af motordrevne fartøjer i visse vandløb eller søer (ferskvand). Der er behov for, at fiskerikontrollen kan benytte motordrevet fartøj ved kontrol, uanset sådanne regulativer.

Til nr. 12

Efter fiskerilovens § 32, stk. 4, er der langs alle kyststrækninger hele året forbudt i en afstand af 100 m fra lavvandslinjen at anvende nedgarn.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at denne type overtrædelser kan straffes med bøde og det beror på en fejl, at den ikke blev indføjet i den gældende straffebestemmelse i § 130, stk. 1.

Til nr. 13

Efter de gældende bestemmelser i fiskerilovens kapitel 16 er det fastsat, at adgangen til at købe og omsætte fisk i første omsætningsled samt til at drive offentlig fiskeauktion kræver bevilling, som udstedes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Til en bevilling vil normalt være knyttet betingelser om overholdelse af visse vilkår.

Efter den gældende lov kan overtrædelse af bevillingsvilkår, som ikke samtidig er en overtrædelse af andre regler i fiskerilovgivningen, alene sanktioneres med inddragelse af bevillingen. Med ændringen indføres mulighed for bødestraf ved overtrædelse af vilkår, som er fastsat ved udstedelse af en bevilling til at drive offentlig fiskeauktion eller til at modtage eller købe fisk i første omsætningsled.

Bestemmelsen vil give bedre mulighed for at fastsætte den mest hensigtsmæssige sanktion i det enkelte tilfælde. F.eks. vil en overtrædelse af et bevillingsvilkår ikke altid være så grov, at der bør ske inddragelse af bevillingen. Men der kan af præventive grunde være behov for at kunne straffe med en passende bøde.

Til nr. 14

Lovforslagets § 135, stk. 1, gør op med en redaktionel unøjagtighed i loven og præciserer, at der kan iværksættes tilbageholdelse af udenlandske skibe, når kontrolmyndigheden konstaterer, at fartøjsføreren har overtrådt de fælles fiskeriregler på et område, der er omfattet af EF-retsakter på fiskeriområdet, jf. fiskerilovens § 2, stk. 1, og ikke blot på dansk fiskeriterrito-

rium. Kontrolmyndigheden har mulighed for både at tilbageholde og retsforfølge udenlandske skibe her i landet, når de har overtrådt fællesskabsreglerne, uanset om gemingsstedet var på dansk fiskeriterritorium eller en anden del af det fælles EU-fiskeriterritorium. I forslaget er ordet "fiskeri" ændret til "fiskeriaktivitet", for herved at give klar adgang til tilbageholdelse af udenlandske skibe, som f.eks. ulovligt medbringer forbudte eller fredede fisk.

Forslaget bringer i øvrigt bestemmelsen i overensstemmelse med retsplejeloven, som § 135 supplerer, idet den nuværende bestemmelse i fiskeriloven kun vedrører tilbageholdelse til sikkerhed for bøde. Konfiskationskrav i fiskerisager er ofte betydeligt større end de bødebeløb og sagsomkostninger, som efter den nugældende § 135, stk. 2, kan begrunde tilbageholdelse. Efter lovforslaget kan tilbageholdelsen ske med henblik på at sikre de samme forhold og udgifter, som er omfattet af retsplejelovens § 801, stk. 1, det vil sige også bevismidler, konfiskationsbeløb og forurettedes krav på tilbagelevering og erstatning. Det følger af retsplejeloven, at det ikke er en forudsætning for tilbageholdelse af det udenlandske skib, at fartøjsføreren er tiltalt i en straffesag. Det må som hidtil anses for tilstrækkeligt, at der ved fiskerikontrol af skibet er opstået en begrundet mistanke om en overtrædelse af fiskeriloven m.v., som vil kunne retsforfølges her i landet. Det er således en forudsætning for tilbageholdelse, at kontrolmyndigheden også indgiver politianmeldelse mod føreren af fartøjet i forbindelse med tilbageholdelsen. Reglen adskiller sig fra retsplejeloven ved, at en tilbageholdelse kan ske, uanset at føreren af skibet ikke selv er ejer eller medejer af skib eller fangst. Dette er ikke en mulighed efter retsplejeloven § 802, stk. 2, der bestemmer, at det alene er gods, som en mistænkt er ejer af, der kan beslaglægges. På fiskeriområdet ville en sådan begrænsning i adgangen til at iværksætte tilbageholdelse (beslaglæggelse) ikke give tilstrækkelig mening, idet det er hovedreglen, at føreren af et fartøj er forhyret og således oftest ikke selv er hverken ejer eller medejer af fartøjet eller den ombordværende fangst.

Forslagets stk. 3 og 4 tilføjer i forhold til det nugældende stk. 2 ikke i sig selv noget nyt, men er stillet op med en klarere systematik.

Til § 2

Ordningen med de overdragelige kvoteandele skal gennemføres inden 1. november 2002. Der er mulighed for at sætte de enkelte bestemmelser i kraft tidlige eller senere.